

Spetsiaalne for

ESTI RAHVUS- RAAMATUKOGU

ENSV RAAMATUKOGU

SP-2437

PÄASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 71

Tallinn, 1. juunil 1935

7. aastakäik

NOVEMBERKUNINGAS

Südamlik teretulemast Eestisse!

Komandör ja proua HOWARD

lõpetasid kongressi sündmuste juhata-
mise Lätis. Need koosolekud olid jõu-
lised õnnistuste ja vaimustuse poolest
meie armsatele seltsilistele — ohvitseridele,
ja sõduritele.

Komandör W. H. Howard

Proua komandör Howard

Meie usume, et Jumal õnnistab komandöri ja
proua Howardi külaskäiku meie juurde neil
päevil Tallinnas.

A hearty welcome to Estonia!

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

KINDRAL EVANGELINE BOOTH lõpetas oma sõjakäigu Austraalias, mis oli edukam kui seda süüsi maal varem olnud. Kõikjal, kus kindral esines, kogunesid rahvahulgad teda vaatama ja kuulama, ning tema jõulised kõned liigutasid inimeste südameid, tunnustasid, kuna paljud hingid said päästetud nende pattudest.

KONGRESSI LÄTIS juhatas komandör Howard, kes ühes pronia Howardiga tundis suuresti Jumala õnnistust nende töö üle Lätis. Nad tulevad meie juurde suurte ja imeliste kogemustega. Ma tean, nad saavad õnnistuseks igahelge, kes osa võtab koosolekust. Kirjeldus kongressi koosolekust ilmub meie järgmises väljaandes.

KÄESOLEVA KUU JOOKSUL peetakse vabatahtlikkoosolekuid mitmes maaosas Eestis. Meie kutsume kõiki oma sõpru ühinema meiega kiitma ja teenima Jumalat.

Tallinna 3. korpus pühitses 26. mail oma esimest aastapäeva. Meie tervitame kapten Eimanni ja leitnanti töös, mida nad on teinud. Korpusel on juba sõdurid ja töö on edenemas selles linnaosas Tallinnas. Me usume, et tulevikus on ette näha veel suurem töö korpusel.

Juhime kõigi sõdurite tähelepanu kirjal, mis kindral on adresseerinud teile ja kõigile sõduritele maailmas. Igal maal trükitakse see kiri ühesuguselt. Me usume, et saate kasu kindrali kirja sisust. Jumal õnnistagu kindralit.

MÕTELGE nende asjade pääle, mis üleväl on, ei mitte nende pääle, mis maa pääl on. Kol. 3:2.

HAUAKIRI.

Suure täheleandlase Kopernikuse hauakivi Thorni Johannese kirikus on hauakiri, mille ta on valinud veel oma eluajal:

„Mitte armu, mida Paulus vastu võttis, ei nõua ma, mitte halastust, millega Sa andestast Peetrusele, ainult seda, mida Sa ristil tõotasid röövlile, palun ma Sinult.“

PÄASTEARMEE ÕPETUSED V.

I. PÄÄTÜKK.

Piibel - Jumala sõna.

(Järg.)

V. On mitu tõendust, et piibel on Jumalast sisse antud.

a) Jeesus Kristus näitas, et tema pidas piiblit jumalikuks.

1. Aukartuses vana seaduse vastu:

Tema rääkis sellest kui jumalikust Ta ütles, et juudid olid need, „kelle juurde tuli Jumala sõna“ (Joh. 10:35); kirjeldas seda, mis oli räägitud... Jumalast (Matt. 22:31), nimetas Mooses seadust „Jumala käsuks“ ja „Jumala sõnaks“ (Mark. 7:8-9, 13); seletas, et „Püha kiri ei või murtud saada“ (Joh. 10:35).

Ta teadis tema inspiratsiooni, kui ta ütles, et „Taavet... rääkis Vaimus“ (Matt. 22:43).

Tema sagedasti toetas sellele kui autoriteedile, mida tema panni tähele kuul otsustavat. Ta kohtas küsijat sellega: „On kirjutatud“ (Matt. 4:4, 7, 10). Tema tõi kindlalt oma kuulajaid vana seaduse juurde küsides: „Kas teie ei ole lugenud?“ (Matt. 22:31). „Kas teie ei ole millalgi püha kirja lugenud?“ (Matt. 21:42); ta ütles juutidele: „Teie eaksite, sest teie ei mõista püha kirja“ (Matt. 22:29).

Tema kinnitas seda ajaloolist õigust — sagedasti ette tundes isikuid ja sündmusi, mis nimetatud selles tõenduses. Tema rääkis Noast, Abramist, Moosesest, Tanielist, veituputusest, Soodoma ja Komorra hävitamisest. Tema tõi ette tähtsaid õpitükke isegi tema kõige esialgsetest osadest; näituseks, pulma üle (Matt. 19:4-5, 1. Moos. 1:27 ja 2:24); ja ülestõusmisest (Matt. 22:31-32; 2. Moos. 3:6).

Ta õpetas, et see käis tuleviku kohta ja oli tema seest täidetud.

„Kõik peab tõeks saama, mis Mooses käsõpetas ja prohvetite ja lauluramatusest minust on kirjutatud“ (Luuka 24:44).

„Hakkas Moosesest pääle ja kõigist prohvetitest ja seletas nalle ära kõige kirjade seest seda, mis Temast oli kirjutatud“ (Luuka 24:27).

Sest kui teie Moosesst uskiste, siis uskiste teie ka mind; sest tema on minust kirjutatud“ (Joh. 5:46).

2. Uus seadus ei olnud enne kirjutatud kui pärast seda, kui Jeesus Kristus lahkus maa päält. Meie ei või sellepärast toetada tema tunnustuse pääle selle inspiratsiooni, nagu see oli vana seaduse kohta. Meie peame üles leidma uues seaduses eneses, tema oma nõudmist tema inspiratsiooni üle (vaata (b) 3 ja selles paragrahvis).

b) Piibel ise nõuab olla inspireeritud.

1. Suurem osa autoritest ütlevad, et nendest kirjutatud on see, mis neile usaldanud jumalik ilmutus. Nende autorite seas on:

Mooses, kellele on arvatud piiblis esimesed viis raamatut, seletab, et temale on antud tõendada, mida on temale jumalikult ilmutatud.

„Ja Jehoova ütles Moosesse vastu: kirjuta seda mälestuseks raamatusse.“ (2. Moos. 17:14).

„Mooses kirjutab kõik Jehoova sõnad üles“ (2. Moos. 24, 4). „Ja Jehoova ütles Moosesse vastu: kirjuta enesele needinsent sõnad, sest nende sõnade järele olen ma sinuga ja Israelig seaduse teinud.“ (2. Moos. 34:37).

Laulja räägib Jumala „seadusest“, sõnadest „kohtumõistmisest.“

„Kui väga armastan mina su küsõpetust, Iga päev mõlen ma seda järele“ (T. Lauk. 119:87).

„Jehoova kõned on puhtad kõned.“ (Laul 121:6).

„Kõik tema kohtused on mu ees ja ta seadimisi ei taha ma mitte enesest ära lahutada.“ (Laul 18:23).

Paulus, kes kirjutab kolmeist kirja, tähendab jumalikku ilmutust, mis antud temale.

„Kus teie lial olete kuulnud Jumala armu kuulatuses ametist, mis mulle teie hääks on antud; sest et Jumal ilmutasime läbi mulle on teada annud salaja asja, nõnda kui ma lühidalt olen enne kirjutatud: sest võite teie seda lugedes arvata, mis mina Kristuse sala asjast mõistan, mis mul põlvil inimeste lastele ep ole teada antud, nõnda kui see nüüd on ilmutatud tema püha apostelite ja prohvetiteile Vaimu läbi.“ (Evees. 3:2-5).

2. Uue seaduse kirjutajad seletavad vana seadust kui jumalikult sisseantud.

„Meil on üks kindlam prohveti sõna, ja teie teete hästi, et teie seda tähele panete kui künnat, mis pimedas palgas palstab... sest inimese tahmise läbi ei ole lial et ühtegi prohveti kuulatusmist kätte saanud, vaid pihand Jumala mehed on rääkinud, juhatahud Pühast Vaimust.“ (2. Peetr. 1:19, 21). „Jumala sõna nende kätte on antud“ (Room. 3:2).

3. Uus seadus tunnistab isenesest oma enese inspiratsioonile järgmistest kohtades (teiste keskel).

„Et mitu on kätte võinud ühte järele üles panna nende asjade jutustamise, mis pääle meie isenesest julged oleme, nõnda kui meie kätte on annud need, kes ise algusest nägijad ja kõik olen õieti hästi ära kuulanud, ühte järele sulle kirjutada, kallist Teovilust; et sa pidid ära tundma nende asjade kindla tõe, kellele sa oled suusõnaga õpetanud.“ (Luuka 1:1-4).

„Jeesus on küll muid palju imetähti teinud oma jüngrite ees, mis ep ole üles kirjutatud seesinaste raamatu sisse; aga needinsent on kirjutatud, et teie peate uskuma, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg, ja et teie peate usu läbi elu saama tema nime sees.“ (Joh. 20:30-31), vaata ka 2. Peetr. 3:15-1).

e) Imeteod väljatõetatud ühenduses ilmutusega näitavad, et need, kellele see oli antud, olid inspireeritud Jumalast (vaata selle päättüki IV jagu § 2). Näiteks:

1. Kristus seletas oma imetegusid kui tõendust, et Tema tuli Jumalast.

„Teod, mis Isa minule on annud, et ma neid pean lõpetama, neesamad teod, mis mina tein, tunnistavad minust, et Isa mind on läkitanud“ (Joh. 5:37).

„Kui mina oma Isa tegusid ei tee, siis ärge uskuge mind; aga kui mina neid tein, siis uskuge tegusid, kui teie mind ei usu, et teie mõistaksite ja uskuste, et Isa minu sees, ja mina Tema sees olen“ (Joh. 10:37-38).

„Uskuge mind nende sama tegude pärast“ (Johan. 14:11).

Tema juhatas Ristija Johannese jüngreid, tõendades tema Messia olekut tõelole, et:

„Pimedad näevad jälle, ja jalutuvad käivad, pidaibõised tehakse puhtaks, ja kurdid kuulevad, surmuid äratatakse üles ja vaeaste kuulutatakse armuõpetust“ (Matt. 11:5).

2. Paulus seletab imetegusid väljaõetatud Jumalast tema läbi kui tundemärgid Tema autoriteedi üle.

„Sest mina ei julgeks midagi rääkida neist asjust, mis Kristus ei ole teinud minu läbi sõna ja teoga, tähtede ja imetegude väe läbi“ (Room. 15:18-19).

„Apostlid tähed on ju teie seas teinud kõige karfatuses sees, imetähtede ga, imetegude ga ja vägeva tegude ga“ (2. Kor. 12:12).

d) Piibel on omaks võetud kõige sügavamalt inimesõo rahvustel. Tema ükski näitab rahuldavalt, kuidas inimesõ hinge tarvõdused saavad rahuldatud. Kui keeruline lukk võib olla valmistatud ja avatud ühes isearõlise võtme ga, meie järeldame, et mõlemad, lukk ja võti, on ühe sama meistri tehtud. Nii on tõelole, et piibel täpselt rahuldab inimesõ südame tarõdusi. Jumal, kes on loonud inimesõ, on ka inspireerinud piibli.

e) Piibel avaldab õnnistatu mõju igahelge, kes võtab vastu tema õpetust. Päästearmee annab sellest lugemata näiteid.

Kui tähele panna üldiselt rahvaid ja ühiskõnda — suur osa maailmast on ümber muudetud uue, puhta, ustava, õiguse ja halastuse eesküjuga, mis on toodud sellele piibli läbi. Isearõlik tõde on see Kristuse õpetus, kes on piibli keskkuju. Kõik kõige kõrgemad, aasamad ja enam tõstetud töö aad tünapäev maailmas, mille algust võib leida Kristuses ja Tema sõnades.

f) Piibli raamatud kokku harmoneerivad üht tervet; sellest meie oleme sunnitud järeldama, et nelikümend või enam inimlikku autorit pidid olema juhatahud Jumalast enesest (vaadake selle päättüki I jagu, § 4).

(Järgneb.)

Mis on pühitus?

Komandör S. L. Brengle
(Järg)

Pühituse otsija teine takistus on puudulik usk. Kui Paulus kirjutas päästõduritele Tessaloonika korpusse, kiitis ta neid, sest nad olid eeskujuks kõigile usklikele Makedoonias ja Akaajas, ja mitte ainult sääl. „Vaid igale poole on kõne teie usust Jumala sisse välja läinud.“ (1. Tess. 1:7,8). See oli parim korpus kogu Euroopas, ja nii tõsine ja kõikumata oli nende usk, et nad jõudsid palju tagakiusamisi kannatada, nagu näeme kolmandas päättükis, kus Paulus ütleb: „Siis saime meie rõõmstatud teie pärast kõige oma viletsuse ja häda sees teie usu läbi.“ Sarnane usk oli tugev, aga ometi mitte täielik, sest Paulus lisab juurde: „Palume ööd ja päevad väga raskesti, et meie teie palet saaksime näha, ja täita seda, mis teie usul veel puudub.“ Mittetäielik usk oli põhjus, et nad ei saanud pühitsetud, ja apostel palub: „Rahu Jumal ise pühitsegu teid läbi ja läbi.“

Igaziiks, kes on Jumalast sündinud ja omab Vaimu tunnustuse, et ta on õigeksmõistetud, teab väga hästi, et ta ei

Inimesele on antud vaid üks elu siin maailmas, sellepärast ela õieti!

ole päästetud oma hääde tegude läbi ja ka mitte juurdekasvamise läbi, vaid „armust usu läbi“. Aga kannis palju neist armastest inimestest tahavad siiski uskuda, et peame kasvama pühituse sisse või võitma seda hääde tegude läbi. Ometi on Issand ise avaldanud oma mõtet selles suhtes nii selgelt kui võimalik, kui ta ütleb Paulusele, et ta saadab teda paganate juurde „nende silmi avama, et nad pööraksid ümber pimedusest valgusele, saatnast Jumala poole, et nad usu läbi minu sisse saaksid patud andeks ja pärisosa pühade hulgas.“ Mitte tegude ega juurdekasvamise läbi, vaid usu läbi nad pidid saama pühitsetud.

Tahad pühaks saada, siis pead Jumala juurde tulema „kohtlase südamega kindlas usus“, ja kui sa kannatlikult otsid Issandat, sünnib ime su juures.

Andmine Jumalale on tõesti südameasi, ja suuremalt osalt on viga just südame juures, aga mõnele on see mõistuse asi sel kombel, et nad on valesti mõistnud asja. Neil ebaõnnestub seepärast, et siht on liig madal.

Järgneb.

Kui Kaarel tuli koju.

TORMIS kui hädas, rõõmus ja mures oli „Abi-Liina“ alati koduori, niihästi noorus kui nüüd vanaduses. Nime Abi-Liina ta sai oma kolmekümendas eluaastas, kui algas tema elu kolgata teekond. Tema elu oli tõesti selles tõesises mõttes ristikanaja teekond juba tema lapsepõlvest alates kuni ajani, mil see juustus tema elust algab.

Liina Jonson, mis oli õieti tema nimi, kasvas üles kodus, kus viletsus oli alaline külaline tema vanemate joomise järeldusel. Isa oli hää sissetulekuga vasksepp, kuid joomaori, samuti oli ka ta ema, endine maatüdruk, kes oma nooruspõlvil oli sattunud libedale teele. Et sarnases kodus ei ole mingisugust mõnustust, on täiesti selge, iseäranis teades, et sääl oli alati enam joovastavaid jooke kui mingisugust toidust.

Liina, joodikute vanemate ainuke laps, kasvatati enam naabrite kui oma vanemate poolt, kellel ei olnud aega oma lapsele sisetiste võitluste ja kurja elu tõttu.

„Vana linn“ Stockholmis, kus Anna üles kasvas, oli tema kuue-teeni-aastasele tüdrukusüdamele hirmuatu. Vaatamata oma kurjale ümbruskonnale ja kurjale seltskonnale, hoidis Liina alal puhast ja õiget südant. Ühel päeval leidis ta, mida ta süda igatsenud mitmel aastal. Armastuse Kuningas, Õpetaja Naatsaretist, kannatajate Trööstija ja Jahutaja leidis teda kord Armees saalis. Nüüd algas Liina tõsine ristikandmine, aga see kõndimine Jeesuse jälgedes, kui järelikäimine on tervesidamlik, on õnnis, ükskõik kuidas elu hüüdis ja kurjus ka ei muutuks.

Kaheksa aastat elas Liina õnnelikkude rahulikkude elu igapäevases ühenduses oma Päästjaga, aga siis tuli kaval madu nõrgal silmapilgul ja Anna langes. Kui see juhtus, oli ta juba kolm aastat abiellunud ning ta oma vanemad olid surnud. Isa juhtus langema joobnud-päraga viiekordse maja katusele, kus ta tõotas sel korral lae lahtikanutamisega, ning tema pea- ja rinnaluu purunesid. Ehk küll ta vaevles suures valus, võis ta veel viimasel silmapilgul anda end andestavale Isale.

Ainult kolm kuud hiljem suri ka Anna oma raske haiguse järeldusel. Ka tema andis ennast viimaste päevade jooksul Jumalale. Need olid Anna helgemad mälestusi, kuidas ta juhatas oma vanemaid õnnistegija juurde.

Ialgi ta ei unusta seda tundi, kui ta tuli kord hilja õhtul koju päälle äratuskooolekut ja leidis oma vaevalt kolmeaastase poja Kaarli mahajäetuna. Nad mõlemad olid mahajäetud.

Mees, ehk küll päästmata, oli siiski hää Armees sõber ja kõigist luupetud. Vaatamata sellele jättis ta oma naise ja poja lühike-

se kirjaliku teatega: „Lähem merele — väsinud kõigest — ela hästi!“

Pögenik ei jätnud ometigi oma naise ja lapse täiesti lagedale. Neil oli ilus mõnus kodu ja ka pangas arve kr. 6000.— pääle. Aga mispärast ta põgenes?

Sel viisil hakkas kahtlusmudu saatma surmamürki Anna senini tervesse südamesse. „Mispärast on Jumal nii vali? Mispärast kõik need läbikatsumised?“ Mitmed tundsid temaga kaasa, kuid ometi ta langes, vajuks ikka sügavamale ja sügavamale kahtluste-sooses, ning ühel päeval ta õligi langenud.

Aastad möödusid ja raha vähenes. Oma kodu ülevalpäädamiseks ja poja kasvatamiseks võttis Liina lisatööd pääle oma hariliku õmbustöö, ning nii ta saigi oma nime Abi-Liina, sest ta läks igale poole kodutöödele appi, kus abili tarvilik. Tema poeg Kaarel kasvas üles ja kuueaastaselt läks ka tema merele. Ta pidi minema ja üles otsima oma isa — aga ka tema kadus.

Anna leinas ja langes ikka sügavamale. Aga ühel õhtul oli kuskil Armees ruumides Stockholmis suur rõõm. Keegi vana elatanud naine tuli kahetsuspingile. See oli Abi-Liina. Ta nuttis risti juures välja oma kurbused ning sai uutis- ja sünnitatud. Sellest silmapilgust muutus ta uueks inimeseks. Oli rõõm kuulda korpuses jällegi tema tunnustusi, ta mängis jällegi oma armast vana gitarit ja laulis oma häälega, mis imeikul viisil oli siiski alal hoidnud oma noorust.

Aga mis juhtus Kaarliga? Buenos Aireses läks kord õhtul väike nais-päästõdur baaridesse müüma oma „Sõjahüüdi“. Siin ja sääl kohtab ta laimuga ja pilkega, aga on ka lahkeid inimesi. „Hüüdude“ müük ei edene kuigi hästi, vaatamata suurele kõrtside külastajate arvule. Siiski üks ja teine ostab omale ka ühe lehe.

Lühike aeg pääle lahkumist ühest baarist tungib keegi aeglasemaid kõrtsikülastajaid uksest välja tema järele. Ta oli näinud lehes, et otsitakse kadunud poega, temanimelisel isikul.

Kõik läks nüüd edasi suures kiiruses. Kaarli ei olnud kunagi terves elus sarnane kiirus kui nüüd. Eksiteele läinud rootsi mereimees, kes saanud põletava koduigatsuse, külastas samal päeval kolm korda Rootsi konsulati. Viimasel korral oli tal kaasas ka kaks päästeohvitseri, kes aitasid teda tal palvetes, ning järgmisel päeval ta oli koduteel.

Umber kolm nädalat hiljem nägid ema ja poeg ühteist. Kaarel oli kaotanud isennast otsides oma isa, aga nüüd ta leidis jälle oma kaotatud Päästja. Kiitust Jumalale! Nüüd elavad ema ja

Kas loik või allik?

Kui D. L. Moody esimene kord külastas Inglismaad, märkas ta kooolekuil, et keegi daam säraval näol istus esimestes ridades ja kuulvas väga suure tähelepanuga.

Ühel päeval küisis Moody kelleltki, kes see daam olevat. „Oh,“ ütles üks juhtivaid isikuid, „meie nimetame teda „loiguks.“ Ta on aastate kaupa külastanud kõiki vaimulikke kooolekuid, mis peetud siin ümbruses, ja ta tahab alati saada õnnistusi. Aga ei ole kedagi, kes teaks, et ta kunagi on teinud midagi teiste aitamiseks kas oma kätega, tunnistusega või kukruga. Sellepärast nimetame teda „loiguks.“ Nagu teada, on loik veekogu, mis ei anna kunagi midagi välja oma paigalpäisvast veest.“

Armas lugeja, kas sina oled loik või oled sa allik elava veega?

*

Võib-olla sa ütled: „Minu seisukord elus ja minu olukord on sarnased, et ma ei või elada püha elu. Kui ma oleksin õpetaja või jutlustaja, kes võib erilisel viisil anduda palvele ja sõnateenimisele, siis ma võiksin teenida Jumalat pühaduses ja õigluses iga päev, aga mitte nüüd.“

Võib-olla sa oled pereema, kellel on palju lapsi ja teenijaid enese ümber, kellel palju tegemist, palju mõlemist ja tööd hommikust õhtuni. Sul on palju raskusi ja suuremaid ning vähemaid ärritusi, mis katsuvad läbi sinu kannatusi. Võib-olla sul on sõnakuulmatud lapsed ja lapsed või mingisugusel muul kujul kannatust proovijad teenijad. Sina mõtled, et sa küll ei suuda elada võidu elu. Aga sa pead ennast. On palju naisi, kes on seisnud ja seisavad sarnastes olukordades. Ja ometi on nad ehitud tasanude ja vaivase vaimuga, mis on kallid Jumalale. Rõõmsalt, kannatlikult ja Issanda väes kõike võitvalt täidavad nad oma kohustusi.

Meie võime olla selles kindlad, et Jumal ei pane ühtki inimest sarnasele kohale, et ta ei või seista Tema poolt ja teenida Teda.

„Aga selle kõiges sees saame meie võimust küll selle läbi, kes meid on armastanud.“ (Rooma 8:37).

poeg õnnelikult üheskoos lootuses, et kord taevast nad kohtavad kide omastega ja armastega, kes läinud sinna juba enne neid.

Keegi noormees kuulatas.

Ameerika rootsikeelses „Sõjahüüsus“ kirjutab keegi järgmist:

Minu reisi ajal Kopenhammist New-Yorki aastal 1925 aurikul „United States“ oli reisirajate seas keegi haritud noormees. Ta oli väga üksik, ei hoolinud palju mitmesugustest lübedest, mis võtsid aset laeval. Mul oli harjumus istuda mõnikord päeva jooksul muusikasalongis klaveri juures ja mängida esenele. Ma mängisin viise, mis tulid mulle sel silmapilgul meelde, ja nende viiside seas oli terve rida Armees laule. Niipea kui hakkasin mängima, võisin alati olla kindel, et keegi noormees tuleb tasakesti harilikult tühjasse muusikasalongi ja istub kuskile nurka kuulama muusikat. Selle järeldusel meie salme tutvavaks. Ta jutustas meile, et ta tunneb hästi kõiki neid laule ja et talles meeldisid need väga ja et ta vanemad olnud kord Päästarmee ohvitserid Rootsis. Niipalju kui ma mõistsin, ei kuulunud ta ise kuskile vaimuliku organisatsiooni. Ta ei olnud nimelt veel teinud mingisugust kindlat otsust vaimulikes asjus. Ma jutustasin temale, et olen päästesõdur, ja meist said hääd sõbrad kogu reisu ajaks.

Now Yorgis lahkusid meie teed. Ma unustasin tema nime, aga ma ei unustanud ilalgi tema armast isikut.

Kui ma nüüd mõned aastad hiljem võtsin osa ohvitseride hommikuneist Chicago kongressil, istusin ma juhtumisi kellegi noore kapteni juurde ja meie esitasime endid üksteisele. Siis ütles ta:

„Ja, härra Weaver, see ei ole ju esimene kord, kui kohtame üht-teist.“

Vaatasin temale läbitungiva pilguga.

„Kas teie ei mäleta mind,“ jatkas ta, „noormees, kes kuulatas, kui teie mängisite klaveril Armees laule, reisesid kord üle Atlandi mõne aasta eest?“

Noormees sel ajal oli härra Perry ja nüüd kohtasin teda kui kapten Perryt — üks ja seesama isik.

Jällenägemine rõõm oli suur, ja sel korral olime mõlemad päästevõitlejad. Olin mitu korda näinud tema nime mitmesuguste artiklite all „Sõjahüüdukes“, ja nüüd oli mul rõõm kohata oma seni tundmatut seltsilist Armees teenistuses.

See oli mulle kõige huvitavam kogemus Chicago kongressil.

Kus teised näevad vaid inimkogu varemide, saäl näeb õnnistegi inimesi, keda Jumal määras kord, et neist saaks tema Vaimu tempel.

Kuidas õpiks merimees võitlema keskkerevoogele, kui alati on vaikne ja rahulik!

Kindrali kiri.

Sõduritele kogu maailmas.

Mu armsad seltsilised!

Sooovin nii väga, et võiksite võita kõik kauguse vahed ja et mul oleks võimalik kohata kõiki võitlevaid sõdureid suure hulgana ühise taeva all. See ei või siindida; aga mis see tähendab meie, et maad lahutavad meid ja mered eraldavad meid üksteisest, kui meie südamed on ühendatud kõigil suureks otstarbeks, et võita „Maailm Kristusele, ja Kristus maailmale!“ Nii ma võidan vaimus kõik vahe-maad ja ta olen „Sõjahüüsu“ kaudu teie igaihe juurde südamliku sõnumiga.

Jumal on juhatanud mind kõrgele ja vastutusrikkale kohale, et võin olla Armees kindral, ja ma arvan, et saan aru kõigest sellest aus, mis on antud minule; ometi palju sügavam on minu vastutustunne, olles teadlik kõigist neist nõuetest, mida us amet on toonud mulle. Aga Jumal on minu! Ja ma olen kindel, et ka mu rahvas on minu-ga, vaadates kõigile usaldusavaldustele, mida olen saanud igasuguses auastmes isikute poolt ümber kogu maailma. Sellepärast vaatun teile, armsad sõdurid, kõigile ühiselt ja samuti igale üksikult, ning mul on püramata usk teisse, et seisate ühes minuga võitluses patuga ja viletsu-sega kogu maailma võitlusväljal.

Kui sõdur, ma võin rääkida sõduritele. Oma isiklikust kogemusest sõjaltnil ma tunnen igasuguseid raskusi ja ohvrit, mida peate kannatama. Teilt, niühasti kui minult, nõutakse vahest, et peame seisma väga mitmekesistel ja vahest arusaamata ülesandel; aga teie suur andumus, kui sõduril oma ülesannete vastu, on julgustanud teid kohustatamiseks meie lipu ja jumalariigi kõrgeima huvi ülalpidamiseks, ja teie olete kogunud tuhandet korrad, et Tema armust on teile killalt.

UUS ALA JA UUS PÄALETUNG.

NÜÜD tahan pöörata teie tähelepanu sellele, et oleme tulnud uude päeva. Uus päev nõuab uut ürkamist. Ajad on muutunud. Maailma püüded on muutunud, aga see ei tähenda, et nüüd oleks vähem hinge hädasohi. Uued võib-olla on veel suuremad. See ei tähenda ka, et nüüd oleks patu vastu mingisugust muud arstirohtu, või et seda võib tarvitada edukalt, siis peame esitama vana tõesed uuel viisil, keelemurdes, mis teeb tõesed arusaadavaks ja vastuvõetavaks. Sellepärast Päästarmee taktika selles mõttes peab olema vastuvõetav moodsale ajale.

Rahvas ei ole enam nii otsekohe vastane usule, kui nad olid, aga nüüd nad on üksiköised selle vastu. Harilikult elatakse mingisugust hoolt kandmata, mis tähendab sageli elada patusel. On tekkinud mugavuse vaim, mis loob kaasa palju kurjust. Mõmete inimeste elu algus ja lõpp on lõbu. On suuri rahvahulki, kes on üksiköised oma mõtetes ja elavad ebakõlbiselt. Sarnased olukorrad asetavad salvatsionistidele suure vastutuse.

KINDEL PÄALETUNG.

NÜÜD ma soovin, et teie kõik toetaksite mind kindlas päaletungis. Ma sõltn teist, igaiheist teie seast, et teie anduksite terve südamega ja hingega Jumala poolt antud Armees ülesandele, viies Jumalat ja päästmist kõikjale, kus asub kurjus, usmatuus, viletsus ja kurbtus igasugusel kujul.

Ülendage Kristust saäl, kus Ta on unustatud! Ülendage Teda lauludes, palvetes, õpetuses, isiklikus eeskujus, nii et patused võiksid leida Teda!

VÕIDUKAS PÄALETUNG.

TEIE teate, mu armsad sõdurid, et võimalikkudeks järeldusteks peavad olema võimalik valmisolu ja jumalikkud relvad. Nendeta kaotamine võitluse isegi enne selle algust. Teie olete kutsutud otsima teiste hingest, aga ärge unustage kunagi, et kõigepealt teie olete kutsutud valvama oma enese hinge üle. Teie anded, head omadused ja elukogemused võivad olla väga kiiduväärsed, ometi neist ei ole mingisugust kasu jumaliku puuduseta. Aga kui teie võtate vastu jumaliku tarkust ja jõudu, siis ei ole ükski arusaamatus liig raske, ükski vaenlane nii tugev, ükski kiusatus nii suur, et teie ei võiks võita neid, sest „kõigis neis asjus meie oleme enam kui võitjad Tema läbi, kes armastab meid“ (inglise tõlge).

Hüüan igale sõdurile valju häälega! Olge ettevaatlikud, et teie

SELTSILISTE TUNNISTUSI.

Päästetud ja vaba!

OLI kord aeg, mil mu hing oli rahutu ja ilalgi ei leidnud ma kuskil rahu. Kord ühel laupäeval sattus mu kätte „Sõjahüüdu“ ja ma hakkasin seda lugema. Nii ostsin ma järgmise kuu „Sõjahüüsu“ ja jatkasin huviga järjekindlalt „Sõjahüüsu“ lugemist.

Selle kaudu ma hakkasin mõtlema igavestele asjadele ja kuulsin enese häält, mis ütles, et tee, millest „Sõjahüüsu“ räägitakse, on rahu ja õnne tee, millel pean hakkama käima. Kuid ma kartsin astuda sellele teele ja loobuda patu teest. Nii juhtus, et ma ühel õhtul läksin Päästearmeesse. Saäl kuulsin ma kaptenit kõnelemas Jeesusest ja päästesõdureid tunnustamast temast ja ta suurest armastusest ning rahust ja õnnest, mida saadakse tema järel käies.

Sellel õhtul ma sain päästetud ja leidsin, mida ma ammu olin otsinud, nimelt rahu oma hingele. Ma tundsin, et ma kohtasin Rahuvõitjaga. Ma tänan Jumalat selle eest ja palun temalt jõudu, et võiksin jätkata käimist teel, kuhu ta mind on juhtinud. Palun ka armu ja abi, et inimeste ees, keda ma oma elus kohtan, võiksin tunnustada Jeesusest ja rahust, mida tema annab. Armas sõber, kui sa ei ole päästetud, pööra ümber õigel ajal, sest võib-olla on kord hilja. Anna end tervesti Jeesusele, ja sa leiad rahu.

ei jätta rasket võitlust, rasket palumist, rasket laulmist ja rasket andestust mõne teise isiku hoolde. Ärge jätke oma osa tegemata, aidates oma ohvitseri või kindralit! Kui ma oleksin häältahtlik andma teile oma krooni, siis see ei sobiks teile. Teie ise peate võitlema ja võitma oma pärleid.

SILMAPILKNE PÄALETUNG.

SIIS, mu sõdurid, tuldge! Iga võitleja oma kohale ja iga võitleja tehku oma parimat. Ärge vaadake tagasi. Kinnitage oma pigud Kolgatalde. Pange alati jumalariigi huvid esimesele kohale.

Ärge kartke! Olge vahvad; armastage ja aidake oma seltsilisi; olge ustavad oma juhatajatele; olge lojalsed lapsele; seiske kindlasti usus; usaldage alati oma kindralit ja Jumal viib meid ennenägematü võitludel!

Teie, nagu alati, lipu all võitlev
EVANGELINE BOOTH.

Lugege ja levitage
„SÕJAHÜÜDU“.

Armastuse võim.

Kogu õo sadas vihma. Hommikul istus puuksal linnuke enam surnud kui elus. Võtsin ta ettevaatlikult oma kätte ja hingasin temale. Varsti hakkas lind liigutama oma jalgu, lõpuks laotas ta välja oma tiivad ja lendas ära.

Mitmed inimesed istuvad surmani väsinult eluteel. Katsu teha midagi nende hääks! Puuduta neid õrnalt ja ettevaatlikult! Lase neid tunda armastuse sooja hingamist ja nad saavad uut elu ning muutuvad jällegi jõulisteks kohtama eluvõitlustega.

Kes oled sina?

Minu es oli kõik pime.

Lõpmata kuristik näis minu ees. Olin piinatud pimedusega ja imeiline vaiknes valitses minu ümber. Kaugele, kaugele, peaaegu läbi-paistmatu katta taga nägin ma Jumalat vaevalt paistvas tähekeses.

Siis ma hüüdsin: „Minu hing, minu hing, et pääseda õnnelikult üle selle kuristiku, on tarvis ehitada hiigel-sild miljonite võlvidega, ja kes võib ehitada sarnast? Ei keegi, ei keegi suuda seda. Siin sa pead peatuma ja hukkuma!”

Viimaks nägin ma tumedal tagaplaanil valget kuju, kellel oli ilus neitsilik nägu ja lapsekäed. Ta sarnanes liiliale, kelle tugevus on tema puhtus. Kuju pani kokku oma käed ja ma kuulsin häält: „Nii kuidas sa tahad, ma ehitän silla!”

Tõstsin oma silmad kahvatu tundmatu vastu ja küsisin:

„Kes sa oled?”

Vastus oli: „Ma olen palve.”

Meremehe jutustus.

OLI tormine õö. Meie kapteni oli haige, väga haige. Ometi seisis ta tüüri juures. Kui ta tundis oma jõudu rangevat, kutsus ta mind enese juurde ja ütles: „Võta tüür. Ma ei jaksa enam. Näed sa seda tähta põhjas? Juhata laev tema sihis, ja kõik läheb hästi. Aga oh, pea meeles, on veel teine täht, millele pead vaatama, kui tahad jõuda õnnelikult taeva sadamasse!”

Nende sõnadega läks ta alla oma kajutisse. Kui olin juhatanud laeva õnnelikult sadamasse, ruttasin alla kapteni juurde. Tema vaim oli lahkunud. Aga surm ei olnud muutnud meheliikke näojooni. Ma põlvitasin tema surukeha kõrval ja palusin Jumalat viia ka mind õnnelikult läbi elutormide. Ja sellest silmapilgust olen pidanud tähte silmas ja juhatanud oma elulaeva selle suunas.

Auline pöördumine.

Kogemusi Päästearmee kahetsuspingilt.

MÕNE aja eest, jutustab keegi meie rändavaid ohvitseri, juhatacin kuskil suuremas linnas koosolekut. Korpusejuhataja, keegi noor nais-ohvitser, tutvustas mind daamiga, kes oli avanud hätahtlikult oma kodusse minule kaheks päevaks, mil viibisin sääil linnas.

Pääle koosoleku lõppu tõttasime tema kodu poole. Pääle paariminutilise teekonna läbi kitsaste vanalinna tänavate jõudsime pärale. Tema mees ootas meid ja tervitas mind väga südamlilikult. Kahe päeva jookkul, mil viibisin sääil, sai mulle osaks kõige suurem apostlik lahkus.

Järgmisel hommikul einelaual küsisin pereproualt, kuidas temast on saanud päästesõdur, ja palusin teda jutustada mulle oma pöördumisest. Ta jutustas järgmist:

sellest ajast pääle korrapärasel koosoleku külastajad Armees.

Jutaksin edasi oma endise tööga. Kord tuli ohvitser külastama mind. Ta vaatles mu kaarte — need olid isäärilikud kaardid, mis olid väga kallihinnalised. Ta ütles mulle, et ma ei peaks enam puudutama neid. Ma lubasin siis mitte kunagi enam ennustada tulevikku. Jumal rääkis mulle, et peaksin andma oma elu avalikult Temale ja algama uut elu. Kord hilisõigisel läksin ma kahetsuspingile ja panin oma raske patukoormi risti juurde, kuna selliselised platvormil laulsid päästmisest Jeesuse armust.

Kui pääle minu vastuvõtmist sõduriks ohvitser külastas mind, ütlesin: „Nüüd meil on veel üks ülesanne täita.” Ohvitser imestas, milline see

Hinged
kahetsuspingil.

„Paranesin haigusest, mille tõttu olen lamenud voodis terve kuu, kui mu mees ütles: „Lähme välja jalutama!” See teeb sulle tõesti hääd.” Nii me läksimegi ja tulime turuplatsile. Sääil nägime salvatsioniste väbaohu-koosolekut. Minu mees ja mina kuulatasime kauda nende sõnumit ja ehk küll peatusin koosoleku lõpuni, ei tunnud ma mingisugust väsimust, vaatamata oma suurele nõrkusele, mis mul oli sel ajal. Ohvitseri sõnad olid nagu arstirohi minu südamele. Kui tulin koju, igatsesin jällegi koosoleku järele. Järgmisel päeval olin oma mehega esimesi koosoleku külastajaid.

Pean ütlima ka, et panin kaarte ja ennustasin tulevikku sellel viisil. Oma mõõduka hinnaga tõttu oli mul palju kundesid. Sel ajal kannatasin palju oma puuduliku tervise tõttu, aga kui läksin kirikusse või Armees-esse, kadusid minu valud. Jahutavad ja trööstivad sõnad, mida kuulsin Päästearmees, olid isäärnis hääd mu hingele. Minu mees ja mina olime

ülesanne küll on. Jutustasin siis temale Jumala tahtmisest, et põletaksin kaardid. Ma oleksin võinud müüa neid kõrge hinnaga eest, aga tundsin, et tehes nii tegutsen Jumala tahtmise vastu ja levitan kurjust. Põletasin kaardid. Võin öelda, et sellest päävast oman tõsise rahu ning olen õnnelik. See on ka muller rõõm, et võin kanda univormi ja tunnistada sellega kõigile, et olen Kristuse sõdur Päästearmees. Halleluja!”

Rirjutage

„Sõjahüüde“

oma elamustest ja mõ-
just, mida „Sõjahüüde“
avaldanud Teie hingele
ja elule.

„Veel
kaunim“.

KEEGI Issaan-
da teenija
jutustab järg-
mist: „Mitme
aasta eest, kui
elasin maal, kül-
lastasin kord
õhtul oma tut-
tavat ja läksin
koju väga hilja.
Oli aprillioõ.
Õhtul sadas
vihma, aga
nüüd oli säten-
dav tähistae-
vas. Mina aga

ei mõelnud midagi tähtedele, vaid vaatasin kogu aeg maha ning olen mõtetes.

Korraga nägin midagi teel, mis pani mind seisatama imestusest. Mis see oli? Kas sääil keskk teel ei lamenud kalliskivi karbiki, mille sisu oli laiali paisatud? Säärasid nagu teemant. Pidin minema juurde vaatama, mis sääil on.

Oli sügav rattarööbas, milles oli veel vett; ning see sääras muinasjutuliselt. Panin enesele küsimise ette: „Kas tõesti vihmavise rattarööbas võib peegeldada nii ilusasti tähtede säärä?”

Samal silmapilgul vaatasin üles, et näha ilu põhjust veel-
loigus. Kogu taevaalaotus oli kui tumesinine samet, millele tühjendatud kalliskivide laegas. Ma ei mõelnud enam veel-
loigule, vaid imestasin tähtede-
kogu taevavõlvil.

Samal viisil võib Jeesus Kristus, kes on ilusam kui kõik maailma tähesäärä, peegelduda inimeses.“

Kas ka sina oled kutsutud?

ÜHEL õhtul, istudes oma töö-
laua taga, läksin ma mõttes
tagasi Israeli riigi langusele aega,
kui üks mees Juuda riigis nimega
Jesaja kutsuti prohveticiks.

Kui see mees kuulis Jumala
kutsut, ei lahtnud ta seda täita,
tundes end hinges nõrgana, kuid
Jumal andis talle jõudu, ja ta astus
edasi valgesse. Ma mõlestin
sel puhul tänapäevale. Jumal
kutsus paljud inimesi ette ennast
teenima. Aga kuidas on loogu sel-
lega? Kas sa oled võib-olla üks,
kes oled kuulnud kutsut, kuid sa
kardad inimesi ja oma sidant,
mõeldes, mis mõtlevad minu sõb-
rid ja tuttavad, kui ma saan
päästesõduriks? Ja sellepärast
pänes sa kord-korral vastu Ju-
mala kutsutele.

(Lõpp 7. lühik.)

See ei lee midagi.

Keegi kaheksa-aastane neegritüdruk istus laua juures, kui keegi poiss, kes oli samas toas, ütles talle: „Molli, kas sa palud ka?“

Ootamata küsimus avaldas ebasoodsa mõju, aga ta vastas: „Ja, igal õhtul.“

„Aga kas sa usud ka, et Jumal kuuleb sind?“ küsis poiss.

„Ja, ma usun,“ oli vastus.

„Aga usud sa,“ ütles poiss katsudes hirmutada teda, „et ta kuuleb sinu palveid just niisama hästi kui valgete laste palveid?“

Tüdruk vaikis ja jatkas oma tööd, siis vastas ta aeglaselt, kuid kindlusega: „Master Georg, ma palun Jumala kõrvasse, aga mitte Tema silmasse. Minu hääl on samasugune kui teiste väikeste tüdrukute hääl, ja kui ma ütlen, mida peaksin ütlemale, siis Jumal ei peatu, et vaadata minu nahavärvi.“

„Isa, nüüd Jumal ja mina oleme jällegi hääd sõbrad,“ ütles väike Kaarel ilul päeval.

„Kas sa oled siis olnud vaenulik Jumalaga, Kaarel?“

„Ja, isa, ma olin. Kui ma mängisin Üloga, siis sain vihaseks ja ma rääkisin temaga ägeduses. Aga hiljem, kui mõtlesin, et see ei olnud õige ja et see ei võinud meeldida Jumalale, muutusin õnnetuks ja pidin paluma andestust niisasti Ülolt ja Jumalalt.“

Mida sa teed, tee hästi!

„Sama rikas kui kuningas“.

LILLERIKKAS orus hoidis karjana oma karja. Et ta süda oli rõõmus, laulis ta nii, et ligidalt olivad mäed kajastid tema laulust. Ühel päeval juhtus, et kuningas, kes oli jahil, kohtas poisiga ja küsis: „Mis teeb sind nii õnnelikuks, armas väike sõber?“

„Kas ma ei peaks olema õnnelik?“ vastas poiss. „Meie kuningas sääl oma suures lossis ei ole rikkam kui mina.“

„Tõesti,“ ütles kuningas, „jutusta mulle oma suurest rikkusest!“

„Häämelega,“ oli vastus. „Päike paistab sama heledalt ja taevast on sama sinine minu üle kui kuninga üle. Lilled mägedel ja rohi orus rõõmustavad minu hinge niisama kui tema. Ma ei taha müüa oma kätt saajutuhand krooni eest; minu silmad on enam väärt kui kogu maailma kalliskivid; mul on toitu ja riideid nii palju kui tarvitaa. Kas ma ei ole sama rikas kui kuningas?“

„Sul on õigus,“ ütles kuningas naeratades, „aga su suurim varandus on, et sul on leplik süda. Hoiu seda alal, siis oled sa alati õnnelik!“

Kuidas Anna võideti Jumalale.

OLI koosolek Päästearmees. Inimesed olid tulnud kuulama tunnistusi ja laule Jeesusest. Kuulajate seas oli ka Anna, väike tüdruk, kes oli tulnud ühes oma tädiga. Nad istusid saali lõpus. Varsti oli aeg käes ja koosolek algas. Anna istus kikiskõrvul ja silmadega püüesult, et mitte lasta mõelduda tähelepanematult midagi, mis juhtub. Milline õnn säras sõduritelt platvormil, kui nad laulsid ja tunnistasid nende õnne põhjuse olevat, et nad on kutsutud välja maailmast ja pattudest ning nüüd nad on teel taeva ilusale maalale!

Järeloosolek algas. Platvormil lauldi kutselaule, sõdurit palvetasid, ja osa neist läks alla saali „kalastama“. Nad tahtsid, et ka teised saaksid samasugust õnne ja tuleksid kaasa taevateele. „Oh kui armsad nad on, tahtes, et ka teised saaksid õnnelikkuks,“ mõtles Anna. Anna mõtles peaaegu, et ta on taevast ning näeb ja kuuleb ingelid. Küll ta oleks tahtnud olla häämelega üks neist. Anna mõtteid segas tädi, kes ütles, et nüüd nad peavad koju minema: Ja ei olnud midagi teha, kui minna ühes tädiga, ehk küll ta oleks jäänud veel nii väge hää meele. Koduteel, minnes oma tädi kõrval, hoides kinni tädi käest, ta vaatas üles täherikka taeva poole ja mõtles kõigele, mis ta kogunud sellel tähendusrikkal õhtul.

Aastad möödusid. Anna kasvav suureks, valis endale ilmalikkude huvidega sõpru ja kistiti ikka enam ja enam nendest kaasa. Ta tegi tulevikuvastusi, nii nagu kõik poisid ja tüdrukud teevad, kuid ei arvestanud Jumalaga. Ei, ta pidi siiski saama hästi läbi! Saades viieteist-aastaseks, läks ta oma esimesele teenistuskohale ja hakkas ühes oma sõpradega käima tantsuõhtuil. Ta ei olnud õppinud tantsima ja sõbrad katsusid aidata teda selles. Aga ta oli arg ja tagasihoidlik, juhtus sageli, et ta jättis neid, jooksis koju, heitis enese voodile ja nuttis. Ta tundis enese nii üksikuna, ja siis ta mõtted läksid Jeesusele.

„Võib-olla ta on siiski ainuke, kes mõistab mind ja võib

aidata?“ mõtles ta ja katsus koguda oma mõtteid palvele, kuid see ei õnnestunud.

Kui ta siis jälle kohtas oma sõpradega, ei hoolinud ta enam midagi Jumalast. Ta häbenes rääkida neile oma mõtetest ja tunnetest.

Siis tuli äratusaeg Anna koduümbruses. Anna tuli sellel ajal koju ja külastas koosolekuid, kuigi ta oli nüüd kõva südamega, põlgas ja naeris Jumala sõna kuulajaid. Aga Jumal ei olnud unustanud väikest tüdrukut, kes külastas kord Päästearmeed. Ta mäletas, kuidas ta läks koju vaadates taeva poole igatsusega, saada osa päästesõdurite rõõmusest ja õnnest. Oma hulduses ja suures armastuses kutsus Jumal nüüd Anna välja patust ja maailmast, pakkudes temale tõsist ja jäädavat õnne Tema osasaamises ja teenistuses Temale. Anna seis alguses kutsule vastu, aga Jumalal jõud tema juures oli siiski suurem, ja ühel õhtul alandas oma põlve ja nuttis oma pattude ning süü pärast. Jumal kohtas tema hingega ja andis temale uue vaate elule ning kindla sihi, mille eest on väärt elada.

Paar aastat on möödunud ajast, mil Anna alandus Jumalale tahtmisele. On olnud palju kiusatusi ja raskusi, aga ta on vaikselt oodanud Issanda abi ja juhatust, ja Tema on annud jõudu ning võitu igaks tunniks. Anna on tänapäev õnnelik korpusekadett ja tunnistab samast õnnest ja rõõmusest, mida ta kuulis kord päästesõduritelt, olles veel väike tüdruk. Tema igatsus ja soov on minna kord välja oma Issanda ja Meistri teenistusse päästeohvitserina, et töötada laial võitlusväljal, tuues suremata hingi taevateele.

SEISKE nüüd vabaduses, millega Kristus meid on vabaks teinud, ja ärge laske endid mitte jälle orjajaks panna. Kaal. 5:1.

Väga õnnis on see, kelle üleastumine on andeks antud, kelle patt on kinni kaetud.

Väga õnnis on inimene, kellele Jehoova ülekohtu ei arva süüks, ja kelle vaimu sees ei ole kavalust.

Taav. 1. 32:1, 2.

Korpusekadettide nurk

Juhataja: diviisi komandör.

Hingedevõitjate saladus.

(Järg eelmisest kuust).

Möödunud kuul kirjeldasin korpusekadeti vajadusest saada hingedevõitjaks ja tähendasin, et esimene ning tähtsaim tingimus sellele on isiklik kutsu Jumalalt sellele tööle, omades põlevat armastust hingedele ja igatsust neid võita Kristusele. Ma andsin ka juhiseid, kuidas kohelda inimest, kellele tahame kuulutada päästmise sõnumit, kirjeldades lühkest ja sõdamõtteliselt, mis on vajaline sel juhul, ja korpusekadeti isiklikku tööd korpuses, kodus ja töökohas.

Sel kuul tahan anda teile jatkuvat abi hingedevõitmisel. On kolm asja, milles peame silma paistma hingedevõitjana: 1. Sõnakuulmises Jumalale tahtmisele, 2. Palves, 3. Süüdistuses.

Sõnakuulmise all ma mõtlen Jumalale tahtmise tähtsust, nagu see on meie ilmutatud Tema valguses. Paulus ütles: „Ma ei olnud sõnakuulmatu taevasele nägemusele.“ Tema sõnakuulmine Jumalale tahtmisele tegi teda kõigepealt Kristuse väe tunnistajaks oma põlve rahvale ja praegigi on ta kui juhtiv evangelist rahva paganlikele suguharudele.

Jumal räägib tänapäeval inimestele. Mitte ainult apostlitele, vaid ka noortele mõlemast soost. Ta rääkis noorele Saamuella ja kutsus teda enese tunnistajaks, ning kutsus teda, ja sõnakuulmine Tema häälele toob teile imelist rahu ning õnne, mida maailm ei või anda.

Otskohene sõnakuulmine on vajalik. Jumal tahab rääkida sinuga, ja sa pead seda kohe kuulama. Kui sa viitvad seda tegemast, tuleb su üle vaimu raskus. Osaline sõnakuulmine ei rahulda Jumalalt, vaid ainult sinu täieline andumine. Kui niisugune sõnakuulmine on teostatud, annab Jumal sulle jõudu ja edu, mis võimaldab sulle hingedevõitmisel Temale.

Palve all meie mõtleme lähenemist Jumalale. See on vahend, mille kaudu inimkond omab kõiki võimalikke õnnistusi ja jõudu, ja see on sellepärast hingedevõitja elu.

Xra jäta hooletusse niisugust armu ja väe võimalust! Jumal tahab, et sa räägiksid Temaga. Igapäevase ja tühnilise palve kaudu Jumal annab sulle vajalised jõud, et vastu panna elu vajadustele ning raskustele.

Paljud noored ütlevad, et neil pole aega palveks. Aga kui tahame olla hingedevõitjad, peame aegu võtma palveks. Kas võtad sa aega selleks, või kas sa palvetad ainult koosolekul, või kui kutsutakse paluma? Palvetades peab olema kindel põhjus, kas sinu sõbrad, erilsed koosolekud, või erilsed soovid su stidames — need äsjad annavad su palvele kindla ilme, ja sa saad vendumuse palvele kuulmises, kui Jumal näeb sinu tõdsust ja süüdistust.

Oled sa Jumalale sõnakuulelik? Kas sõnakuulmises minevikus takistas sind kuulmasta Tema Vaimu juhatust? Kas sa palvetad, või on palve puudumine eemale tõrjunud vaimu? Oled sa tänapäeval enesega rahul?

1.

1. Edasi, nii Jeesus käsib, Vahvad võitlejad Jehoova väes; Kandle rõõmsast' päästmisteadet — Jeesus annab võitu meil. Kuulge, patused veel appi hüüdvad, Hukatuse teedel nad. Räägi sest, et Jeesus teeb neid vabaks, Oh mis ilus sõnum see.

Edasi, me võitu saame. ;: Halleluujat ;: Edasi, me võitu saame Kalli Jeesu vere väes.

2. Edasi, meid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vabaks saab, Kuli ta alandlikult palub, Jeesus teeb vabastab. Põrgu ja maailma hirmsad võitumud Issanda ees kokkuvad; Tema nimel langeb kurjusvägi, Vaenlased kõik lahkuvad.

3. Edasi, kõik võitlusele! Ilendage Jeesust merele, maal. Näita armastust, mis omand, Kuule Eluandja häält. Räägi kõigle, kes rusuiks pekstud Oma patukoorma alla, Et võib siiski Jeesus armu anda — Päästmine on vaba, prii.

2.

1. Oh, kuula, hing, kuis kostab sõjalaule. Ning läbi maa ja uksett uksele. Need suured tõed, mis jutustavad helid, Sest sõjast, kuni lõpp saab patule.

Ristitud tules Päästarmee, ;: Maailma võitkem nüüd tule, verrega. ;:

2. Nüüd edasi, maailm me laulu kuulgu. Kõik hinged, Jeesus kutsub rõhutada. Ja pimeduses kostab laulukaja, Viib koju rändajaid ning kadunudid.

3. Nii kaugele kui kõuekõmin, kaab Mell sõnum päästava armu täiussest. Kõik mures hinged valkselt põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõrmasest.

4. Siis, võitjad, pärast väsitavat võitlust Aupaev on koitmas, mõõdas patuöö. Me võitlussiht on — päästa hingi patust, Siis langeb saatana, tema riik ja töö.

3.

1. Mu Päästja ristil kannatas, Austud olgu Jumala Tall! Oh tule, hõiska Issandas, Austud olgu Jumala Tall!

Oh, Tall, oh Tall, sa verine Tall, Ma nime Jeesus armastan. Sest oma hingel väge saan. Austud olgu Jumala Tall.

2. Kõik minu patud kaetud, Austud olgu Jumala Tall! Ma Jeesu nimes päästatud, Austud olgu Jumala Tall!

3. On unustatud minu süüd, Austud olgu Jumala Tall! Ma taeva poole rändan nüüd, Austud olgu Jumala Tall!

4. Kui mõõdas tormid eluteel, Austud olgu Jumala Tall! Siis laulan õndsalt rannal veel; Austud olgu Jumala Tall!

5. Ja see mu laul on lõpmata; Austud olgu Jumala Tall! Et Jeesus mu eest suri ka, Austud olgu Jumala Tall!

4.

R. M. 34. I. M. 43.

1. Suur päästmistöö! Oh rõõmus hüüd, Nii armas, vaimustav. Ta haavadele rohuks nüüd Ja mures julgustav.

Lippu üles kõrgel tõstame, Armastuse, päästmise lippu! Me surmani ta all kõik võitleme, Siis läheme taevasse.

2. Suur päästmistöö! See kõlgu Nüüd üle ilmapäa. Kõik taevaväed sest hõisaku ja laulgu rõõmuga.

3. Suur päästmistöö! Oh püha Tall, Sul kiitust hõiskame, Sest päästmistööst sin taeva all Me ainult räägime.

Laulge Jehoovale uus laul!

5.

R. M. 40. I. M. 60.

1. On hingi kümneid tuhandeid, Kes uksest läind me eel. Sää! hulgas hinged üheskoos, Kuid ruumi küll on veel.

Sest tulge nüüd te sinna kõik, Kus õndsus, püha troon. Sää! valitsete taevastes, Teid ootab ees aukroon.

2. Sää! ruumi vaesel, pimedal, Maad sullegi on nüüd. Sest ristiti Kristus lunastas Me patud ja me süüd.

3. Sää! ruumi igal patusel, Kel kõikuv on ta usk, Kuid Kristus patust päästa võib, Kui hinges sul on tusk.

4. Sää! ruumi hingel otsival, Kel kartuses on meel, Kes teab, et päästa põrguõhest Vaid Kristus võib meid veel.

5. Siis kindlalt tean, et ruumi mul, Kes viitse tühk ja põrm. Nii hõiska kiidululu ma, Et päästnud on Ta arm.

6.

R. M. 283.

1. Armas hing, sa Jeesu juure tule nüüd! Tema's lõpeb vaev ja mure, tule nüüd, Tema, kes su järel nutab, sinu häda üle nutab, Lahkesti sind vastu võtab, tule nüüd!

Jeesu nimel, tule nüüd! Ta on su armas vend! Annab andeks kõik su süüd, Sest rutta, hing, ja tule nüüd.

2. Pimedusest valgusele tule nüüd! Taeva au ja õndsusele tule nüüd! Patule end oled annud, Jumalale vastu pannud, Tema viha alla saanud, tule nüüd!

Päästarmee 8-da aasta kongress Eestis

peetakse

neljapäevast 30. maist kuni pühapäeva 2. juunini 1935. a.

Juhatavad

Komandör ja proua

W. H. HOWARD

Londonist, Rahvusvaheline sekretär Euroopale.

Assisteerib major A. W. LOCKYER, diviisi komandör.

Neljapäeval, 30. mail TAEVAMINEMISE PÜHA koosolekud: kl. 11 homm. ja kl. 7 õhtul.

Reedel, 31. mail kl. 7.30 õhtul ÜHINE koosolek sõdureile, endisile sõdureile ja nekruteile.

Laupäeval, 1. juunil kl. 7.30 õhtul AVALIK KOOSOLEK. Pühapäeval, 2. juunil kl. 10.30 h. KONGRESSI kl. 7 õhtul / KOOSOLEKUD.

kl. 4.00 p. l. SUUR VABAÕHUKOOSOLEK.

Kõik koosolekud peetakse Uus Sadama t. 11-a, Meremeeste Kodu, Tallinna I korpuse ruumes.

Olete südamlilikult kutsutud osa võtma neist koosolekuist!

Sa ei pea olema köidetud ahelatega.

SA ei ole sündinud köidikuis, ei ole põhjust, miks peaksid olema nüüd köidikuis.

Pääle raudahelate, mida kannavad seadusest ülestajud, on veel teised ahelad — need on isegi tugevamad kui raud.

Need on harjumuse ahelad, patuahelad, ükskõikluse ahelad, mis viivad inimese hinge orjusse.

JEEBUS KRISTUS VÕIB PURUSTADA KOIK AHELAD!

Ainuke põhjus, miks Jeesus tuli maailma, oli ära hävitada patuvõimu ja lunastada pattudest. Ta ei tulnud õpetama, juhutama ja valitsema. Tema tuli päästma!

OLED SA PÄÄSTETUD?

3. Oled väsinud patu vaevast, tule nüüd! Nii sind Issand hüüab taevast, tule nüüd! Tema juure kärmest rüta, armust armu vastu võta, Tema välja sind ei lükka, tule nüüd!

4. Kuidas võid sa aega viita? Tule nüüd! Kust su hing võib rahu leida? Tule nüüd! Olgu see su ülem mure, ja sa igavest ei sure, Oma kallil Päästja juure tule nüüd!

7.

R. M. 675. I. M. 185.

1. Oh päästmise jõgi, nii sügav ja lai, Sa armustuväge ja pühadust täis. Näid maailma kõigle voolamas see, ;: Oh lange mu üle ;: ja puutaks mind tee.

2. Mul minevik tume, täis patu ja süüd, Sest pühamat elu ma igatse nüüd. Kuid pisarad asjata, purpuri vool, ;: Oh lange mu üle, ;: sa päästa mind võid.

3. Oh armastusmeri, sa elu mul tood, Mind sageli kannud su sügavd vood. Ma jälle nüüd tullen, jälle ootama sind, ;: Et lange mu üle ;: ja puudatud mind.

4. Voog kõrgele kerki mu jalge ees sääli, Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta hääl, Üks kasvab mu hinges, et vabaks kord saan, ;: End haitseme heidan, ;: mind kannavad need.

5. Oh rõõm, halleluujat! Üks eesmärk mul eel, Et Jeesust võiks teenides kiita mu keel. Ta ristist see jõgi on voolamas meil, ;: Säält vabadust, väge ;: saab igatks küll.

KOORID.

1. ;: Minu hinges kõlab rõõmulaul ;: Armastuse rõõmulaul.

2. Mured ja koormad kõik siia too, Jäta need kahetsuspingile. Jeesus su koormad kõik kergendab; Kus lelad sõpra kui Jeesus?

3. Mina rändasin kaugel kõrvetele Kaugel maal, tühjal maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga. Oh see päev, omnis päev!

4. Üks armastusehüüd, Ja patuori vabaks saab, Üks samm tal abiks on, Siis unest võob ta ärgata. Üks palve aitab veel, Ja tema, ahelad murdub siis. Ja taevast maa on rõõmsad kõik, Et patust pääses hing.

5. Need, kes ootavad Issandat, Saavad uue jõu; Tihedalt lendavad, Tihedalt lendavad kui lookad; Ja nad jooksvad ja nad jooksvad, Ja ei tidi ära ;:; Ja nad käivad ja nad käivad ja ei väsiigi teel.

6. Vaat' võidupäev meil jõuab, Ta jõuab ligemal, kui ristil' Kolgatalle! Kõik rahvad tõttavad, Oh sõbrad, seiske kindlalt Ja vahvalt surmani, Sest võidupäev meil jõuab ligemal!

7. Ligemal Sul, ligemal Sul, Au-line Päästja, mu püüd. Ainult kui tean, et see tee, kus käin. Mind tõmbab Sul' ligemal' nüüd.

8. ;: ;: Õnnistuskanalik tänä mind tee ;: Mu elu kannu, Mul jõudu anna, Õnnistuskanalik tänä mind tee.

9. ;: ;: Jäh, olen õnneil ;: Kui Jeesus minu sõber on, Jah olen õnneil.

10. ;: ;: Teha, kuis tahad sa ;: ;: Tõlevaim rõõm, mis pakub maa, On teha, kuis tahad sa.

11. Sul maailma me võidame, kui südame sul anname.

12. Saatana peab' meid ikka kartma, Kus me ial viibime. Minnes Jeesusega ühes, Viimaks saame võidule.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 kr., ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 st. Vastutav toimetaja: enovi L. Bakul.

Väljaandja: Päästarmee, O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.